

Potrivit unui bucatar celebru, dar fara prea mari [veleitati culturale](#), “doar fraierii mananca iarna salata de rosii”. Si e intr-adevar un pic de dreptate in spatele vorbei sale. Pentru ca, asa cum poate constata oricine, rosiile nu au iarna vreun gust sesizabil, ba chiar te trimit cu gandul la orice altceva in afara de tomate. Apoi, nici nu sunt foarte sanatoase, deoarece pana sa ajunga in piete sau in supermarket-uri sunt tratate cu o multime de pesticide si alte chimicale pentru a rezista. Nu in ultimul rand, consumul de rosii iarna da si masura unei lipse de imaginatie culinara, intr-un anotimp cu legume superbe si foarte sanatoase, chiar daca nu la fel de stralucitoare.

Obiceiul acesta gastronomic, cu oarecare avant in ultimii ani, cred ca ascunde ceva destul de relevant despre omul modern. Si ma refer aici la doua lucruri legate intre ele: lipsa de rabdare si dorinta de a modifica din temelii realitatea.

Individul zilelor noastre traieste sub imperiul lui “time is money” si “pe termen lung, suntem toti morti”. Ca urmare, satisfacerea imediata a dorintelor sale, indiferent care, reprezinta nu doar o necesitate, ci principala ratiune de existenta. Ca e vorba de o banala salata de rosii in decembrie sau de “implinirea” unor porniri sexuale la senectute, el traieste doar pentru gratificarea sinelui sau cel mai de jos. Nu poate astepta nici vara si nici calmarea unei fierbinteli. E domnul Goe ajuns la maturitate, fara modificari importante in interior. Poate isi va deghiza slabiciunea in admiratia fata de progresul stiintific, care ne permite sa ne bucuram de rosii iarna. Sau isi va argumenta instinctele primare in termeni de succes social, singurul relevant. Dar, in esenta, va ramane acelasi “copil rasfatat” (Richard Weaver), care zvarle din picior si urla daca nu primeste imediat ceea ce vrea.

“Stricaciunea omului pare ca incepe intotdeauna cand viata urbana predomina asupra celei rurale. Dupa ce omul a parasit satul pentru a se inchide in mormane vaste de piatra, dupa ce a pierdut ceea ce Sir Thomas Browne a numit *pudor rusticus*, dupa ce a ajuns sa depinda pentru supravietuire de un sistem complicat de schimburi sociale, el devine ignorant in fata misterului coplesitor al creatiei. Aceasta este conditia normala a unui deracine” (Richard Weaver – Ideas have consequences)

La un alt nivel, omul modern este incapabil sa distinga in jurul sau vreo ordine sau structura a realitatii. A capatat, probabil, de la Discovery un respect pentru tehnologie, dar nu vede in stiinta ceva mai mult decat anumite realizari practice. Ori natura si universul sunt coordonate de legi imuabile pe care indivizii le pot ignora doar suferind consecintele de rigoare, iar aceste legi nu se opresc la relatii descrise in ecuatii matematice. Exista, de pilda, o ordine legala si o ordine morala, care se intersecteaza vag cu inflatia legislativa sub care suntem ingropati astazi. Si, revenind la punctul de plecare, ce poate fi mai evident si reconfortant decat ordinea in care legumele apar in decursul unui an, in care pomii rodesc, in care animalele se reproduc, samd. Dorinta de a schimba din temelii natura si a o supune baconian reprezinta instinctul faustic fundamental pentru constitutia spirituala a omului modern. Este, in acelasi timp, trasatura distinctiva a tuturor curentelor care se revendica de la stanga politica. Demersul nu se opreste la grabirea aparitiei rosiilor pe piata, ci vizeaza in mod direct chiar omul. Fiind parte integrala din natura, nici in cazul sau nu se va putea invoca vreo lege sau ordine universala, care sa-i ofere protectie in fata schimbarilor revolutionare. Totul devine modificabil si astfel se explica si anticipatiile transhumaniste.

“At the heart of the egalitarian left is the pathological belief that there is no structure of reality; that all the world is a tabula rasa that can be changed at any moment in any desired direction by the mere exercise of human will- in short, that reality can be instantly transformed by the mere wish or whim of human beings. Surely this sort of infantile thinking is at the heart of Herbert Marcuse’s passionate call for the comprehensive negation of the existing structure of reality and for its transformation into what he divines to be its true potential” ([Murray Rothbard – Egalitarianism as a revolt against nature](#)).

Cat priveste tema centrala a acestui articol, pentru consumatorii de rosii iarna exista intotdeauna varianta de casa a conservelor. Dar, pentru asta e nevoie de o perspectiva de timp ceva mai lunga, care implica efort si, nu in ultimul rand, rabdare.{jcomments on}